

לחיציה. כעת, תהיה לאישים אלה הזדמנות לרגונו מחדש, מאחר והספר יופיע לא רק בעברית אלא אף יתורגם לאנגלית. ● שמחת-חיים מסוג אחר לגמרי גילתה קא"ר לז' בייקר, המופיעה יחד עם השחקן הצרפתי ז'ן סורל בסצנת-עירום-ומיקלחת נועזת, בסרט ירח-הדבש; לאחר ההסרטה, עת הלכה לטייל עימו ליד גדת הנהר טייבר, קראה לו: "קפוץ!" השליכה אותו, פעם נוספת, למים — אך הפעם, כולו לבוש.

פסוקי השבוע

● ראשיהממשלה לוי אשכול, בקיבוץ אשדות-יעקב: "פעם הלכתי בדרך של פינקס פתוח ויד רושמת. עתה, כיד נטויה ובזרוע חזקה."

● שמואל גביש, דובר הוועד התל-אביבי נגד הקמתה של תחנת רדינג די: "בהאתיקן משמש העשן השחור היוצא מה-ארובה סימן כי לא הצליחו לבחור אפיפיור חוש. עתה, ישמש העשן גם בישראל סימן לבחירות: לפיו ידע הציבור במי לא לבחור."

● אדר קיסרי, מזכיר מר"ז באותו עניין: "חשבנו שחברת-החשמל שייכת למדינת ישראל. מסתבר, כי מדינת ישראל שייכת לחברת החשמל."

● ח"כ שמואל תמיר, בערב-סטרו-נטים בירושלים, על חבריה-הכנסת: "מבין ותקי-הבית, אף אחד לא היה משחיל את עצמו פנימה, אילו היו בחירות אישיות."

האמרגן יעקב אורי בתור מאלף-האריות של מדראנו. אבל היוהר ממנו, אמרו לו זוהר, "הוא גרמני נאצי לשעבר, גסירוח ושנאי-יהודים." נפעם ונגרש הלך זוהר לדבר אל מאלף-האריות הנאצי בגרמנית רצוצה — ואילו יעקב אורי, לאחר שהמטיר עליו מטר קללות בגרמנית עסיסית, הסכים בכל זאת להכניסו לכלוב האריות והורה לו להתייצב למחרת בקירקס. בשעה הקבועה הופיע אורי זוהר לפנישה. האמרגן אורי פתח בפניו את כלוב-האריות ואמר: "נו יהודי, נראה אם יש לך דם." באותו רגע נזכר אורי זוהר בכל מה שסופר לו על שינאת-היהודים של המאלף, נמלך בדעתו ונסוג מבלי להיכנס לכלוב. ● אגב, לשניים אלה יש עוד חוויה משותפת הקשורה בקירקס מדראנו. אורי זוהר התאהב אז אהבה עזה בטולי מדראנו, בתה הצעירה של מנהל-הקירקס. יעקב אורי מתח אותו, הו-דיע לו כי מאמא מדראנו מסכימה לתת לו את יד בתה לאשה — בתנאי שייעבור קודם בקירקס שבע שנים. אורי זוהר הצ-היר מיד על נכונותו לעשות זאת, חתם על התחייבות על גבי שטר של לירה ישר-אלית, אותו נתן לו יעקב אורי. "על הלי-רה הזאת אני שומר עד היום." הודיע עכשיו יעקב אורי לאורי זוהר — שבר-נתיים עברו עליו עשר שנים, שתי נשים ושבעה קירקסים. ● אשה אחרת ששמחת ביותר, השבוע, היא העיתונאית סילבי (חץ מ...), סילבי עומדת לפרסם קובץ-פיליטונים ובו מבחר פיליטונים ה-עוקצניים ביותר — שחלק מהם כבר עורר סערות, כשאישי-ציבור שונים נפלו קורבן

בייקר וסורל שמחת-חיים רטובה לגמרי

ריקוד-בטן דתי בשועפאט

עיר זאב סינסק, נערכת בבית-מלון קטן הסמוך לאותו בית. את רטינות אורחיו ניסה סינסק לפצות בעזרת רקנתי-בטן מיורחית, אך כפי שה-ארמון לא היה ארמון, כן לא הייתה הרקדנית מיורחית, אלא נערה בשם הילארי, שבאה ישר מאיזור ברוקלין שבניו-יורק. הילארי באה מבית יהודי-אמריקאי דתי מאוד. היא הגיעה לארץ-הקודש כדי ללמוד באוניברסיטה העברית וכאן גילתה כי החיים החילוניים יפים, הסכימה להופיע כרקדנית בטן במסיבה שנערכה בעיר ערבית.

הילארי בעת ריקודי-בטן

ללכת למסיבה, בירושלים המיורחית, זה כבר לא סחורה, ביחוד עבור נערות-הזוהר ונעריה-השעשועים של העיר החדשה. אבל לבלות בארמונו הפרטי של המלך חוסיין שבאחת משכונות-הפאר של העיר המיור-חית — עבור זה מוכנים לשלם אפילו שלוש לירות דמיוניות. אך כאשר הגיעו הנסובים, על כרטיסי-הם, למקום אליו זומנו, השבוע, הוברר להם שאין זה בכלל אותו בית מפואר המוכר בירושלים כ"ארמון חוסיין" — אלא שה-מסיבה, אותה אירגן היבואן הירושלמי הצ-

אותה פירסם דבר בעמודו הראשון על מותו של הקוסמונאוט הסובייטי, ורדי גאגריין, הופיעה תמונתו של הרמן ומ תחתה הכותרת: "יורי גאגריין". רק לאחר מכן הסתבר, כי תמונתו של הרמן הוצאה בטעות מהידיעה על בחירתו השתרבה לידיעה על מות חלוץ-החלל. ● הפתעה מסוג אחר ציפתה לשגריר ישראל באר"ם, יוסף תקוע, לאחר ההתקפה החריפה בנאומיו, כמועצת הביטחון על ברית-המז-עצות, הבחין תקוע, כי חברי המישלחת הרוסית בבניין האו"ם, שעד כה התעלמו ממנו ועברו על פניו כאילו לא היה קיים, החלו לברכו באדיבות בברכת "בוקר טוב". ● כשמלאו — השבוע — עשרים שנה ל-קרב על הקסטל, הופיע האלוף ד"ר שא"ל תיאל, מי שהיה אז מפקד מחוז-ירושלים, בערב-ראיונות בגבעתיים. בראיון, שנערך על-ידי יהודה הראל, גילה שאלתיאל, כי אחרי הקרב על הקסטל נותרו בכל מרחב ירושלים רק 12 פגזים למרגמות של שלושה אינטש. אז הוציא שאלתיאל — שהוא כיום איש משרד החוץ — את ההוראה המפורר-סמת שעל כל פגז שיירה יש לקבל אישור בכתב ממנו. ● מרואיין אחר באותו ערב היה איסר הראל, לשעבר הממונה על שירותי-הביטחון. איסר גילה, כי בצאתו לחטיפת אייכמן בארגנטינה לקח בחשבון, כי הפעולה עלולה להיכשל וכי הוא ייתפס ויועמד למישפט. "לו הייתי עומד למשפט בארגנטינה", הצהיר הראל, "היה זה מש-פט היסטורי שלא היה נופל בערכו ממשפט אייכמן שנערך לאחר מכן, בירושלים."

אורי זוהר והקירקסים

הבדרן-בדימוס ובמאי-הסרטים בהווה, אורי זוהר, הוא חובב קירקסים ותיק — וכמובן שלא החמיץ גם את הצגתו של הקירקס האיטלקי הלאומי קולוסיאום. כי הפסקה, פגש זוהר באמרגן הקירקס, יעקב אורי וזכר, כי פגשתם הראשונה נערכה לפני עשר שנים, בעת שהגיע לארץ ראשון הקירקסים בתולדות המדינה — קירקס מד-ראנו. לאורי היה אז אריה קטן אשר הש-תוקק ללמוד את להטוטי-הקירקס. נמצא מי שהחליט למתוח אותו והציג בפניו את

שזר והבוחרים

. מיד לאחר בחירתו מחדש כנשיא המדי-נה, העניק זלמן שזר ראיונות עיתונאיים, בהם טרח להסביר מדוע אין גילו (78) מהווה מיכשול להמשך כהונתו. "נועצתי ב-רופאי, גילה שזר, "ואלה הרגיעו אותי. לפני חמש שנים, אמרו לי, היו לנו ספי-קות יותר מהיום, אם עמד ליבך כמיבחן עד כה, אין כל יסוד לאסור עליו היום". ● ועוד גילה הנשיא כי כחודש ימים לפני בחירתו עדיין קיננו בליבו ספיקות, אם ייבחר מחדש. "הזמנתי מתוך-דירות וביי-קשתי ממנו לחפש עבורי דירה, למחרת הבחירה של הנשיא החדש. ליבי היה קל-הרגשתי שאל הנכון יצוקו הבוחרים אם יגידו — די". ● ד"ר דניאל גוריון עלה השבוע משדה-בוקר לבית-החולים תל-שור-מר על מנת לבקר את שר-הביטחון משה דיין בחדר חוליו. ביגי טרם לערוך ביר-קורת רפואית בגופו של דיין, ניהל במשך כעשרים דקות ויכוח מדיעני עם הצוות הרפואי המטפל בדיין. בן-גוריון אף גילה, כי התחביב האחרון בו הוא עוסק הוא — לימודי-ביולוגיה, וניסה ליישם את ידיעו-תיו בנושאו. בויכוח עם הרופאים, "חבל שפולה אינה עוד בחיים", אמר ביגי בתום הביקור, הייתי ממנה אותה לטפל במשה. סוף-סוף, היא היתה מטפלת במיקצועה". ● ראשיהממשלה, לוי אשכול, בא לקבל ביום שישי האחרון את פני רעייתו, מרים אשכול, שהגיעה מחו"ל לנמל-התעופה ב-לוד. בדרכו אל המטוס שמע אשכול המולה רבה מאחריו, היפנה את ראשו — וגילה בין הקהל רבים מאנשי צמרת-רפ"י לש-עבר. "תראו איך מרים אהודה עליהם", הפליט אשכול בהתפעלות. רק כשהגיע למטוס, התברר לו שטעה. מאותו מטוס ירד גם ח"כ יוסף אלמוגי, שאת פניו באו להקביל, בשדה התעופה, אלה שהיו חבריו ברפ"י.

שאלתיאל והפגזים

● ביום מינויו של אברהם הרמן כנשיא האוניברסיטה העברית בירושלים, הכין לו זיומן דבר הפתעה. בגוף ידיעה,